

ပုဂံခေတ်

အလှူဆိုင်ရာဆုတောင်းနှင့်ကျိန်တမ်းများ

BURMESE CLASSIC .COM

မင်းဆွေ

(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက် - [၃၂၀၈၃၈၀၅၁၁]
မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက် - [၃၂၀၀၇၄၀၆၀၂]

●
ထုတ်ဝေခြင်း

ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ

●
အုပ်ရေ - ၁၀၀၀

●
မျက်နှာပုံးပုံနှိပ်သူ

မြင့်သိင်္ဂီပုံနှိပ်တိုက်၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်တင်
အမှတ်-(၂၀၈)၊ ၃၀-လမ်း၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

●
အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်ခင်ခင်ဝင်း 'ကလျာပုံနှိပ်တိုက်'
အမှတ်-၁၅၂၊ ကျွန်းရွှေမြိုင်လမ်း၊ သုဝဏ္ဏ။

●
ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်မိုးကေခိုင် 'ချိုတေးသံစာပေ'
ရွှေနံ့သာကျေးရွာ၊ ပုလဲမြို့ (၃)။

●
တန်ဖိုး

၅၀၀ ကျပ်

ရှေးဟောင်းကျောက်စာများမှ

“အလှူဆိုင်ရာဆုတောင်းနှင့် ကျိန်စာများ”

မင်းဆွေ
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	ငါမင်ကျည်သင်ကျောက်စာ	၁
၂။	အိုနုသင်ကျောက်စာ	၂
၃။	သင်ကြီးဆရာကျောက်စာ	၃
၄။	စောမွန်သင်ကျောက်စာ	၄
၅။	နားတောင်းဖျားမင်းကြီးကျောက်စာ	၅
၆။	မင်းဖွားအိုရောက်လွယ်ကျောက်စာ	၆
၇။	စောမင်းလတ်ဘုရားကျောက်စာ	၇
၈။	မန္တလာဘုရားကျောက်စာ	၉
၉။	ကွန်းကတင်ဘုရားကျောက်စာ	၁၀
၁၀။	နားတောင်းတပ်ဘုရားကျောက်စာ	၁၁
၁၁။	ပုဂံရွှေကျောင်းအရှေ့ကျောက်စာ	၁၂
၁၂။	သူကြွယ်ငစေသင်ဘုရားကျောက်စာ	၁၃
၁၃။	ရွှေဂူဘုရားကျောက်စာ	၁၄
၁၄။	ငမ္ပိုင်သင်ကျောက်စာ	၁၅
၁၅။	ငရဲသင်ကျောက်စာ	၁၆
၁၆။	ငရောက်စသောသူတို့ကျောက်စာ	၁၇
၁၇။	အိုနုရောက်သင်ကျောက်စာ	၁၈
၁၈။	စိုးမင်းကြာသဝတ်လင်မယားကျောက်စာ	၁၉
၁၉။	ငမိုသင်လင်မယားကျောက်စာ	၂၀
၂၀။	မင်းဆရာဓမ္မရာဇကဝိကျောက်စာ	၂၁
၂၁။	သမန္တပတေလင်မယားကျောက်စာ	၂၂
၂၂။	သူကြွယ်ဥပကုတ်ကျောက်စာ	၂၃
၂၃။	တရုတ်ပြေးမင်းကြီး၏အမတ်ကျောက်စာ	၂၃

၂၄။	စတုရင်္ဂဗိဇယသမီးမောင်နံကျောက်စာ	၂၅
၂၅။	သီခင်မဟာမိတ်လောကရင်သီကျောက်စာ	၂၆
၂၆။	သတင်းသည်အပယ်ငယ်ကျောက်စာ	၂၇
၂၇။	မင်းအိမ်ကြီးကျောက်စာ	၂၈
၂၈။	သီခင်ရာဇာသူနှင့် အမိဖွားစောကျောက်စာ	၂၉
၂၉။	သူကြွယ်ငကြွမ်သင်ကျောက်စာ	၃၀
၃၀။	သီခင်ကုန်ကမ္ဘီကျောက်စာ	၃၁
၃၁။	စစ်သူကြီးလက်ဝဲအမတ်ကြီးကျောက်စာ	၃၂
၃၂။	စစ်သူကြီးတုရင်ကပိုကျောက်စာ	၃၄
၃၃။	သူကြွယ်မငယ်သင်မယားကျောက်စာ	၃၅
၃၄။	ဆုံသည်အိုမ်ကန်တူကျောင်းကျောက်စာ	၃၆
၃၅။	ကျောင်းသည်ငပြည်ညီလင်မယားကျောက်စာ	၃၇
၃၆။	မဟာအနာထဝိန်သူဌေးကျောက်စာ	၃၈
၃၇။	မိဖုရားအိုမ်ပြည်သင်ကျောက်စာ	၃၉
၃၈။	ရတနုသင်ကြံမယားကျောက်စာ	၄၀
၃၉။	ဖုမ္မသီခီစသောသူတို့ကျောက်စာ	၄၁
၄၀။	ခင်မွန်တောကျောင်းကျောက်စာ	၄၂
၄၁။	ကိုးကားကျမ်းစာရင်း	၄၃

“ မင်းဘူးအောင်ကြိုင်အမှာစာ ”

ပုဂံရှေးဟောင်းသုတေသနပြုတိုက်ကြီးတွင် ပြသရန်စိုက်ထူထားသော ကျောက်စာများမှာ ဘာသာ(၆)မျိုးရှိပါသည်။ ယင်း(၆)မျိုးမှာ ယူဇာဏာသာ၊ ပါဠိဘာသာ၊ မွန်ဘာသာ၊ မြန်မာဘာသာ၊ တရုတ်ဘာသာ၊ ယိုးဒယားဘာသာ တို့ဖြင့်ရှိကြပါသည်။

စာအားဖြင့် ကျောက်စာများမှာ ပထဆုံးတန်းတွင် “နမောဒဒ္ဒ၊ နမောတဿ၊ နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ နမောသဗ္ဗ ဝ ညာယ” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရေးပြီး ခုနစ်သက္ကရာဇ်၊ ၁၂ ရက်တို့ကို အသေးစိတ်ဖော်ပြ၍ ကောင်းမှုရှင်၏ အမည်နာမပြုလုပ်သော ကောင်းမှုကုသိုလ်များ၊ လှူဒါန်းသော ကောင်းမှုကုသိုလ်တော်၊ ဘုရားပုထိုးစေတီများ ရေရှည်ခံနိုင်စေရန်နှင့် သာသနာဝါးထောင်တည်တံ့နိုင်မြဲစေရန်အတွက် ဖျက်ဆီးမည်သူများ၊ ဖျက်ဆီးရဲအောင် အမျိုးမျိုးကျိန်ထားပုံ၊ ၎င်းတို့၏ ကောင်းမှုကုသိုလ်များကို ထပ်မံပြုပြင်ပါက ဆုတောင်းပေးပို့ပုံတို့ကို ပုဂံရှေးဟောင်း သုတေသနမှ ဦးမင်းဆွေ (သုတေသနအရာရှိ) အားထုတ်တင်ပြထားသည်မှာ အဓိပ္ပါယ်ရှိလှပါသည်။

ရှေးဟောင်းဒေသများကို အချို့ကတူးဖော်ကြခြင်း၊ ရှေးဟောင်းအဆောက်အဦးများအချို့ကို အဆောက်အဦးသစ်များကပ်၍ဆောက်ပြီး ဖုံးကွယ်ကြခြင်း၊ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများကို ငွေဖျက်နာကြည့်ပြီးပြည်ပသို့ ခိုးထုတ်ကြခြင်းများရှိနေကြပါသည်။ ထိုအန္တရာယ်ကိုကာကွယ်ရန် ရည်ရွယ်ပါသည်။ အချို့ကလည်းမသိ၍ ပြစ်နာကြပါသည်။ ရှေးဟောင်းဒေသ၊ ရှေးဟောင်းအဆောက်အဦးများ၊ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများကို တူးဖော်ခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်း၊ ခိုးထုတ်ခြင်းမပြုရန် ပညာပေးသည့်သဘော

ဖြစ်စေရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ တူးဖော်ရန်၊ ဖျက်ဆီးရန်၊ ခိုးထုတ်ရန် ကြံရွယ်နေသူများအား ပိုမိုနားလည်သိရှိစေရန်အတွက် လည်းကောင်း၊ ရပ်တန့်ကရပ်သွားစေရန်အတွက် လည်းကောင်း၊ ဗဟုသုတရဖွယ် တင်ပြပေးသည်ကို လေ့လာတွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။

မင်းဘူးအောင်ကြိုင်

“စာရေးသူ၏အမှာ”

ဤစာအုပ်တွင် ရှေးဟောင်းသုတေသနဦးစီးဌာနမှထုတ်ဝေခဲ့သော ရှေးဟောင်းမြန်မာကျောက်စာ စာအုပ်အတွဲများမှ ကျောက်စာအချို့တွင်ပါရှိသော “ဆုတောင်းနှင့်ကျိန်စာများ”ကို အလေးထား၍ ယခုခေတ်သုံးမြန်မာအက္ခရာဖြင့် ပြန်လည်၍ ပြုစုရေးသားထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အလှူရှင်အမည် အလှူပြုသည်နှစ်၊ အလှူပြုသောစာရင်းများကို အကျဉ်းဖွဲ့ ဖော်ပြထားပါသည်။

ယခုအခါ ပုဂံတွင် အများပြည်သူတို့၏ အလှူငွေများဖြင့် ဘုရားများပြန်လည်ပြုပြင်မွမ်းမံလျက်ရှိရာ ဤစာအုပ်တွင်ပါရှိသော “ဆုတောင်းနှင့်ကျိန်စာ”များကို ဖတ်ရှုရ၍ မူလအလှူရှင်တို့၏ သာသနာ ၅၀၀၀ တည်ရစ်စေရန် ရည်ရွယ်ချက်ကြီးမားမှုကို အလွယ်တကူ သိရှိကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနည်းအတူ မိမိတို့အလှူငွေဖြင့် ပြုပြင်မွမ်းမံသော ဘုရားအတွက်လည်း ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားကြမည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။

ထို့အပြင် မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များကို မြတ်နိုးထိန်းသိမ်းရမုန်းမသိသော မသမာသူများလည်း ဖတ်ရှုမိပါက ကြီးလေးသောအပြစ်ကိုမြင်၍ ဆင်ခြင်နိုင်ဖွယ် ဖြစ်ပေါ်စေရန်အတွက် ရည်ရွယ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်ငယ်တွင် အမှာစာရေးသားချီးမြှင့်ပေးခဲ့သော ဆရာမင်းဘူးအောင်ကြိုင်နှင့် စာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ကူညီပံ့ပိုးပေးခဲ့သော ဆရာမောင်ကြည်ပန်း (မြင်းကပါ) တို့အား ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

မင်းဆွေ (ရှေးဟောင်းသုတေသန)

“ ငါမင်ကျည်သင်စကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၅၁၃)ခုနှစ်တွင် အလှူရှင်ငါမင်ကျည်သင်သည် မိမိ၏ကောင်းမှုဖြစ်သော ဘုရားအတွက် ကျွန်ုပ်များကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ဤငါလှူသောဘုရားကျွန်ုပ်ကို ဖျက်ဆီး သောသူကား မြေကမ္ဘာ ဘာအထက် အယင်ကား အောက် ဖြစ်စေသတည်း။ ဘုန်းမကြီး အသက်မရည် စေသနည်း။ ဘုရားအဖြစ် ဖြစ်လျှင် လည်း မပါစေသတည်း။ . . . ငါကား ဘုရားဆုလိုသတည်း။”

(မကွေးခရိုင်၊ စလေမြို့နယ်၊ ဆားလယ်ရွာတောင်ကျောင်းရှေ့ တစ်ဖာလုံကွာသိမ်ဘုရား၌ရှိသည်။)

www.burmeseclassic.com

“ ဘိုနုသင်ကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၅၄၄)ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယ၊ အိန္ဒိယဒီအိုမိုင်းတို့သည် ဘုရားအတွက် ကျွန်များကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ငါကား အရိုမေတ္တယျဘုရားသခင်ထံ ဗျာဒိတ်ရ၍ သက္ကဝါစမ်သိမ်းသောကို သံသရာဆိုးငရဲမှ ကယ်ပေးတတ်သော ဖြစ်လိုသောတည်း။ နှစ်လိုပါသော သူတကာတို့လည်း ဝည်းဝိမ်သုံးပါး ရရှိ ကုန်သောတည်း။ ငါပြုသော (ကို) ဖျားသောသူကား အဝိစိငရဲလားအံ့ သောတည်း။

(ယခုမန္တလေးနန်းတွင်း ကျောက်စာအမှတ်(၂၁)ဖြစ်သည်။)

“ သင်ကြီးဆရာကျောက်စာ ”

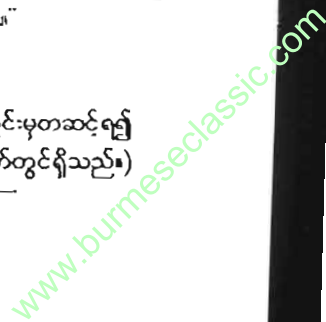
သက္ကရာဇ်(၅၅၀)ခုနှစ်တွင် အလှူရှင်သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါးအား ရည်စူး၍ အလုပ်အကျွေးပြုရန် ကျွန်(၂၃)ယောက်ကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ဘုရားတရားသံဃာ ရတနာသုံးပါး ငါပေးသောကား ငါတောင်းသောဆု သဗ္ဗညုတဉာဏ်အဖြစ် ငါရလိုသောတည်း။ ဤကျွန် ငါလှူသောကား သံသရာဆိုးငရဲလက်တွင်းမှ ငါလွတ်လိုသောတည်း။ အဖြစ်အစဉ်စဉ်လည်း ဘုရားတရား သံဃာ ရတနာသုံးပါးသော အားမပေးမလျှော့သောကို ဖြစ်လို၏။ ငရဲတပ်အပ်သောအမှုကား ကျွန်တတ်လို၏။ ဤနှစ်လိုပါသော တို့ကား အယင်လိုလိုသောဆုသည် ပြည့်စေ၏။ ငါမူသော အမှုကို ဖျက်ဆီးမှုကား မယား လည်းကောင်း၊ သားလည်းကောင်း မြေးလည်းကောင်း ညီလည်းကောင်း အဆွေအမျိုးလည်းကောင်း သူတစ်ပါးလည်းကောင်း ဖျက်စီး ညှဉ်ဆဲမှုကား ငရဲအဝိစိကားအထက် အယင်တို့ကား အအောက် ကျက်စေသောတည်း။ ဘုရားသခင် မြေပုံအလုံးမျှ ဖြစ်မှုလည်း မဖူးစေ မမြင်စေ မကျွတ်စေသောတည်း။”

(ပုဂံမြို့၊ ဖဟာဗောဓိဘုရားတံတိုင်းအတွင်းမှတဆင့်ရ၍ ယခုပုဂံရှေးဟောင်းသုတေသနပြတိုက်တွင်ရှိသည်။)

အယင် = အကြင်

“ ဧဇာမ္မန်သင်ကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၅၅၄)ခုနှစ်တွင် အလှူရှင်စောမ္မန်သင်သည် သံသရာ ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်လိုသောကြောင့် အာမနာမည်သော ကန်၏ အဝှမ်း၌အုတ်အတိပြုသော တံတိုင်းအတွင်းကျောင်းဆောက် လှူဒါန်းခဲ့သည်။ အိုမ္မန်သင်သမီးစေတီအတွက်လည်း လယ်များ၊ ကျွန်များကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ ဤငါ့အလှူသောကောင်းမှုကို ဖျက်ဆီးလှယ်က်သောသူကား အနာများသော၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကြီးသော မျက်စိကန်းသော ကုန်းကွသော နှုတ်သောက စသည်ကားဖျက်ဆီးသောသူ၌ ရောက်စေသတည်း။ ချီးပင့်သောသူကား ငါနှင့်အတူရစေ၏။ ”

(ပုဂံမြို့၊ မင်းနန်းသူရွာ၊ တပ်ကလေးဘုရား၌ရှိသည်။)

“ နားတောင်းပျားမင်းကြီးကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၅၇၅)ခုနှစ်တွင် အလှူရှင်နားတောင်းပျားမင်းကြီး သည် မဟာထီးကျောင်းအရပ်၌ ကျောင်းအတွက် လယ်များ လှူဒါန်း ခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ ဤငါ့အလှူကို ဆောင်မချင်သောသူကား လူ့စည်းစိမ် နတ်စည်းစိမ် နိဗ္ဗာန်စည်းစိမ်လျှင် ရလေစေကုန်သတည်း။ ဤငါ့အလှူကို ဖျက်ဆီးသောသူကား သတ္တဝါဖြစ်သော်လည်း အပွေးပဲ့ အရေးမဲ့ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ လူ့ဖြစ်သော်လည်း ဘုရားအဖြစ် ဖြစ်ချွတ်၍ မကျွတ်နိုင်သော လူပြိတ္တာလျှင် ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ”

(ပုဂံမြို့၊ မြင်းကပါရွာ၊ ဂူပြောက်ငယ် (မဟာစိ) ဘုရား အနောက်မှတ်၌ရှိသည်။)

“ မင်းပွားအို့ရောက်လွယ်သင်ကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၅၉၂)ခုနှစ်တွင် အလှူရှင်မင်းပွားအို့ရောက်လွယ်သင်သည် သခင်မင်္ဂလာထေရ်ဘုရားအတွက် ဥယျာဉ်နှင့် ကျွန်းများကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။ ထို့အပြင် တုရင်သက်စိုး၌လည်း သိမ်၊ ဂူ၊ စင်္ကြံတို့အတွက်လည်း ဥယျာဉ်နှင့် ကျွန်းများကို ထပ်မံ လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ ဤငါ့အလှူကို နောက်အခါ၌ ဖျက်ဆီးရစ်သောသူကား ဘုန်းမကြီးအသက်မရှည်စေသတည်း။ လာလတ်အံ့သော မြေပုံလုံးမျှ ကြုံမကသောဘုရား ဘုရား၏တပည့်သားတို့၌လည်း မဖူးရ မမြင်ရစေသတည်း။ အကြင်သူတော်သားဂုဏ်း ပုဏ္ဏား ယောက်ျား မိန်းမချီးပင့်ရအံ့ ထိုသူတော်သားတို့လည်း ငါနှင့် ထပ်တူ အလှူအကျိုးကို ရစေကုန်သတည်း။ လူနတ်တကာ သတ္တဝါအားလုံး ဤအကျိုးကို ရပါစေ၏။ ”

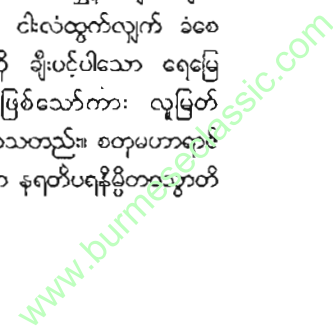
(မင်းနန်းသူရွာ သမ္ဗုလဘုရားအရှေ့မြောက် ကိုက်(၁၀၀)ခန့် မင်္ဂလာထေရ်ဘုရားမှ စတင်တွေ့ရှိ၍ ယခုဘုရားအမှတ်(၂၀၂) ဘိုးကလန်ဘုရားတွင် (၂)တိုင်အနက် မြောက်ဘက်တိုင် ဖြစ်သည်)

“ စောမင်းလင်ဘုရားကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၅၉၃)ခုနှစ်တွင် အလှူရှင်စောမင်းလင်သည် ဆင်းရဲခပ်သိမ်းငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဆွမ်းသာကို လိုချင်သောကြောင့် တိုင်းချွတ်ဘုရား၏ အရှေ့ဘက်၌ ဝေတီနှင့်ဂူ၊ ရဟန်း သံဃာများ သီတင်းသုံးနေထိုင်ရန်အတွက် ကျောင်းအဆောက်အဦးနှင့် လယ်မြေများစွာ လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ ဤငါ့အလှူကို လူယက်ဖျက်ဆီးသောသူကား ဤလူလက်ထက်တွင်လည်း အပြစ်ရှစ်ပါးရောက်စေသတည်း။ ခန္ဓာပျက်၍ သေခဲ့သော်လည်း သိဉ္စိုင်းရဲ ကာလသုတ်ငရဲ တာပနငရဲ ပတာပနငရဲ သယ်တငရဲ ရောရငရဲ မဟာရောရငရဲ အဝီစိငရဲ ဤသို့သောငရဲတို့၌လည်း ဒေဝဒတ်ခံ၏ ဒေဝဒတ်ခံသောထက် အဆအရာ အဆအထောင် အဆအသောင်း အဆအသိန်း တပြောင်းပြန်ပြန်ခံစေသတည်း။ ငါ့မြေကိုစားသော ယောက်ျားလည်းကောင်း၊ မိန်းမလည်းကောင်း သေခဲ့သော်အထူးလည်းအရက်(၆၀)သွား အလျားအနံ (၆၀)သွားသော ကျောက်ဖျာကြီးတွင်း၊ ခါးရွှေနှစ်လျက်လျက် ရေလည်းမရ အစားလည်းမရ လျှာ ငါးလံထွက်လျက် ခံစေသတည်း။ ဤငါ့ပြုသောကောင်းမှုကို ချီးပင့်ပါသော ရေမြေစိုးသော မင်းလည်းကောင်း၊ လှူဖြစ်သော်ကား လူမြတ်နတ်ဖြစ်သော်လည်း၊ နတ်မြတ်ဖြစ်စေသတည်း။ စတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာ ယာမာတုသဝိတာ နိမာ နရတ်ပရနိမ္မိတသ္မာတိ ”

ဤနတ်၏ အသက်အတိုင်း နေခဲ့ရွှေလူ၏ စည်းစိမ်ခံစားပြီးသော် အဆုံး စွန့်ကား အသိမှတ်သော သူတော်တို့တောင်းတရားသော အဖြစ် အိုမင်း သေခြင်း ကွာသောရုပ်နာမ်ချုပ်ရာ သာယာစွာသော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာအား ရောက်စေလျှင်တည်း။

(ပုဂံမြို့၊ အာနန္ဒာဘုရားမြောက်၊ စောမင်းလတ်ဘုရားမှ စတင်တွေ့ရှိ၍ ယခုပုဂံမြို့ရှေးဟောင်း သုတေသနပြုတိုက်တွင် ရှိသည်။)

မဟာရောဂဇရံ = မဟာရောဂုဇရံ

“ မဇ္ဇိမာဘုရားကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၄၂၉)ခုနှစ်တွင် အလှူရှင်မဇ္ဇိမာမင်းကြီးသည် သံသရာအဆက်ဆက် မပြတ်သေသရွေ့ မင်းဖြစ်ခံရန် သူမနိမ်နှင်နိုင်၍ အဆုံးတွင် နိဗ္ဗာန်ကိုရောက်လိုသောကြောင့် မနောမယကျောက်ဖျက်၍ ကို မြင်းကပါသူဌေးထံရောင်းပြီး ငွေအသပြာလှည်းခြောက်စီရ၍ စွယ်တော်ဆိုက်ရာ လောကနန္ဒာ အရှေ့မြောက်စောင်း၌ ပြီဝေယျဘု ဟူသော ကုန်းတွင် ဘုရားတည်ခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ဤငါ့အလှူအကျိန်ကို အထက်တစ်တိုင်အောင် လူနတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါကိုဝေ၏။ အောက်အဝီစိတိုင်အောင် ဝေ၏။ ဤငါ့ကောင်းမှုကို နှိပ်သော သူကား လူ့ဥပုသ်နိမိ နတ်ဥပုသ်နိမိကို စုန်ဆန်စုန်ဆန် ခံစားပြီးမှ နိဗ္ဗာန်ဆုကိုပြည့်စေသော် ငါ့ကောင်းမှုကို ဖျက်ဆီးအံ့ကား အကမ္ဘာဘာ ဘုရားမဖူးစေသော် ဘုရားတကာ ချွတ်၍ မကျွတ်၊ ပဉ္စနန္ဒရိတ်ဝရံကြီး၌ ခံစေသော်။”

(ပုလနေရာသည် ပုဂံမြို့မြောက်၌ ယခုမန္တလေးနန်းတွင်းခုံ ကျောက်စာတိုင်အမှတ်(၉)ဖြစ်သည်။)

ပဉ္စနန္ဒရိတ် = ပညာနန္ဒရိယကံ

“ ကွန်းကတင်ဘုရားကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၅၃၄)ခုနှစ်တွင် အလှူရှင်သည် စည်သူမင်းကြီး လှူသော ကွန်းကတင်ဘုရားအတွက် မြေအမြောက်အများ လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်တ ...

“ ဤငါ့ကောင်းမှုကို ဖျက်ဆီးသော သူကား ဘုန်းမကြီး ဘုရားမဖူးစေသတည်း။ လုပ်စားရာ ကြံစာရာ မစားရတတ် အငတ်ငတ်လျှင် ဖြစ်စေသတည်း။ ဘုန်းမကြီးစေသတည်း။ အသက်မရှည်စေသတည်း။ မြေပုံလုံးပျံ ကြုံမကသော ဘုရားတကာချွတ်၍ မကျွတ်စေသတည်း။ ဤငါ့ကောင်းမှုကို ခိုးယူသောသူကား ဘုန်းကြီးစေသတည်း။ လုပ်စားရာ ကြံစားရာ ရစေသတည်း။ ”

(မန္တလေးနန်းတွင်းရဲကျောက်စာတိုင်အမှတ်(၁၃၅)ဖြစ်သည်။)

“ နားတောင်းတပ်ဘုရားကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၅၄၇)ခုနှစ်တွင် အလှူရှင်ဖြစ်သော စည်သူမင်းကြီး၏ မိဖုရား ဝေဠုဝတီသည် ကောင်းမှုဖြစ်သော နားတောင်းတပ်ဘုရား အတွက် မြေအမြောက်အများ၊ ကျွန်အမြောက်အများ၊ နွားများကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်တ ...

“ ငါ့ကောင်းမှုကို ဖျက်သောသူကား အမျိုးခုနစ်ဆက် ညက်ညက်ပြုန်းတီး ဖျက်ဆီးစေသော် အဝီစိအထဲ ငရဲကျက်၍ အကမ္ဘာဘာ ဘုရားတို့လာ၍ ချွတ်လည်း မကျွတ်တတ်သည် ငရဲသစ်ငတ်လျှင် ဖြစ်စေသတည်း။ ငါ့ကောင်းမှုကို ခိုးယူသော သူကား ငါနှင့်ထပ်တူလျှင် ရကြွမ်းစေသတည်း။ ”

(ပုဂံမြို့၊ စုဠာမဏိဘုရားမြောက်ဘက် နားတောင်းတပ်ဘုရား (၁၇၄၃)ခုနှစ် ယခုပုဂံရှေးဟောင်းသုတေသနပြုတိုက်တွင် ရှိသည်။)

“ မှတ်စေ့ကျောင်းအရှေ့ဂူကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၅၆၀)ခုနှစ်တွင် အလှူရှင်ဖြစ်သော စစ်သူကြီး စတ္တလင်္ကာပိုင်သည် သစ်မထီးအရပ်၌ ဂူကျောင်းဆောက်၍ လယ်များနှင့် ကျွန်းများကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ ဤသို့သော ငါ၏ အလှူကောင်းမှုကို လှယက်ဖျက်ဆီးသောသူကား ငရဲကြီးကား(၈)ထပ် ငရဲငယ်ကား(၁၂၇)ထပ် အရပ်၌လျှင် ခံစေသတည်း။ လူလျှင်ဖြစ်လည်း လူကောင်းမဖြစ်စေချင်လျက် ငတ်ချင်လျက်လျှင် ဖြစ်စေ သတည်း။ အကမ္ဘာဘာ ဘုရားလျှင် မဖူးစေသတည်း။ ငါ၏ အလှူကောင်းမှုကို နှိုးပင်ပေါသော သူကားငါနှင့်ထပ်တူ ရကြပါစေသတည်း။ ငါလည်း ဤသို့သော ကောင်းမှုပြုရသော အကျိုးအားဖြင့်ကား သံသရာ ကျင့်လည်ရရာ အပယ်လေးပါး ငရဲ တိရစ္ဆာန် ပြိတ္တာ ပရောဇ္ဇ အသုရာ ငရဲကြီး(၈)ထပ် ငရဲငယ်(၁၂၇)ထပ်အရပ်သို့ မလားမှု၍ လူဖြစ်တုံသော်လည်း လူတွင်၌ လူချင်းမတူ အရောင်အဆင်း အလုံးအရပ်လှသော အသံသာသော မချိုတဲ့သောအခြံအရံ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်တကွ ဖြစ်ရလို သတည်း။ လူအဖြစ်မှ သေခဲ့သော်လည်း နတ်ရွာ(၉)ထပ်၊ ဗြဟ္မာရွာ (၁၆)ထပ် အရပ်၌ လျှင်ဖြစ်လိုသတည်း။ ဤလူ၏ချမ်းသာ နတ်၏ချမ်းသာနှစ်ပါး ခံစားရပြီးမှကား ရဟန္တာဆု ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဆု ဘုရားဆု ဤသုံးပါး သောတွင် ငါလိုလိုသောဆုသည် ပြည့်စုံ၍ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ ရလိုသတည်း။ ”

(ပုဂံမြို့ ရွှေကျောင်းအရှေ့ဂူမှ မူလရရှိ၍ယခုမန္တလေးနန်းတွင်းရုံ ကျောက်စာတိုင်အမှတ်(၇၇) ဖြစ်သည်။)

ရဟန္တာ = ရဟန္တာ

“ သူကြွယ်ဝစေသင်ဘုရားကြီးကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၆၀၂)ခုနှစ်တွင် အလှူရှင်ဖြစ်သော ငစေသင်သည် မိမိကောင်းမှုဖြစ်သော ဘုရားအတွက် ကျွန်များအား လှူဒါန်း၍ ကျောင်းအဆောက်အဦးအား ပြန်လည်၍ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ ဤငါပြုသော... သဗ္ဗသတ္တဝါ လူနတ်တကာ အားလုံး ရကြပါစေသတည်း။ ဤငါပြုသော ကောင်းမှုကိုချီးပင့်ပါသော သူကား ငါနှင့်အတူ ရကြပါစေသတည်း။ ဤငါပြုသောကောင်းမှုကို ဖျက်သောသူကား လေးသောင်းမြေပုံလုံးမျှ ကြုံမကလျှင် အဝိစိမည်သော ငရဲကြီးတွင် ကျွက်စေသတည်း။ အကမ္ဘာ ဘာသော ဘုရားလည်း မဖူးစေသတည်း။ စားချင်လျက် မစား ရတတ် သောက်ချင်လျက် မသောက်ရတတ် ဘုရားတကာက မချွတ်နိုင် ခြောက်ပြိတ္တာကြီးလျှင် ဖြစ်စေသတည်း။ ”

(ညောင်ဦးမြို့နယ်၊ မုန်ချိုရွာကျင်းလဲရွှေဂူဘုရား၌ရှိသည်။)

“ ရွှေဂူဘုရားကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၆၀၄)ခုနှစ်တွင် အလှူရှင်သည် မိမိကောင်းမှု အတွက် ကျွန်အမြောက်အများကို အလုပ်အကျွေးပြုရန် လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“အရေးအရာယူသော လူ၊ ရဟန်းတို့သည် ဘုရားပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ အရဟန္တာဆု ရစေကုန်သတည်း။ အညှင်းအစဲမှုသော လူ၊ ရဟန်းတို့သည်ကား မြေကမ္ဘာဘာကားအထက် အရင်တို့က ငအောက်ဖြစ်စေ၏။ အဝိစိစသော ဘဝတိုင်အောင် လူနတ်တကာ ခပ်သိမ်းအကျိုးကြံပါစေသတည်း။”

(ရွှေဘိုမြို့၊ အနောက်ဘက်(၁၉)မိုင်ကွာ မြင်စည်ရွာ၊ ရွှေဂူဘုရားမှ မူလတွေ့ရှိ၍ ယခုမန္တလေးမြို့၊ နန်းတွင်းကျောက်စာရုံတွင် ကျောက်စာတိုင်အမှတ်(၁၁၆/က)ဖြစ်သည်။)

အရင် = အကြင်

“ ငမုင်သင်ကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၆၀၆)ခုနှစ်တွင် အလှူရှင်သည် ဘုရားအတွက် ကျွန်အမြောက်အများကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ဤဘုရားငါလှူသော ဖျက်သောသူကား အဝိစိငရဲက အထက်အယင်သူကားအောက် ခံစေသတည်း။ အယင်စားသော ထမင်း ဟင်းက၍ ဝတ်သောပုဆိုး ဆိပ်ဖြစ်၍သေစေသတည်း။”

(ပိတ္တီလာ၊ စီရင်စု၊ သံတော-ဝမ်းတွင်း၊ ရွှေဂူရွာအရှေ့- ဖောင်တော်ဦးဘုရားအတွင်း၌ရှိသည်။)

“ ငရဲသင်ကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၆၀၉)ခုနှစ်တွင် အလှူရှင်ဖြစ်သော ငရဲသင်သည် မိမိကောင်းပျံ့ခြင်သော ကျောင်းအတွက် ကျွန်အမြောက်အများကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ ဤငါလှူခဲ့သော ကျောင်း၊ ဘုရား ကျွန်ကို ညှင်းဆဲ ဖျက်ဖီးသောသူကား အသေမလှသေ၍ ဒေဝဒတ်ခံသော ငရဲလျှင် ခံစေသတည်း။ ဘုရားအဖြစ်ဖြစ် မဖူးစေသတည်း။ သံသရာ ကျင်လည်ရာရာကား အပိစိငရဲလျှင် ခံစေသတည်း။ ဘုန်းမကြီး အသက်မရှည်စေသတည်း။ ”

(မြင်းကပါရွာ၊ နဂါးရုံဘုရားအရှေ့ပိုင်ဝက်ခန့်၊ ကုသိနာရုံ အနောက်မြောက် ဘိုးစောယာတွင်းမှရ၍ ယခုပုဂံရှေးဟောင်း သုတေသနပြုတိုက်တွင်ရှိသည်။)

“ ငရေခက်စသောသူတို့ကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၆၂၁)ခုနှစ်တွင် ငရေခက်၊ ငလျှောက်သား ရန်အောင်မြင်တို့သည် ဘုရားကျောင်းအတွက် လယ်မြေ အမြောက် အများကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ ငါကောင်းမှုကို ဖျက်သောသူကား အောက်အပိစိ မြေကြီးထဲငရဲနှစ်စေသော် အကမ္ဘာဘာဘုရားလည်း မဖူးစေ သတည်း။ (ဤ)လူကယ်လက်ထက်လည်း အမျိုးခုနစ်ဆက် အားလုံး လူနှစ်ဆက် မဖြစ်စေသတည်း။ ဤကောင်းမှုကို ချိုးပင့်ပါသောသူကား ငါနှင့် အတူရကြပါစေသတည်း။ မိခင် ဖခင်စသော အောက်အပိစိ အထက်ဘက်တိုင်အောင် ရကြပါစေ သတည်း။ ”

(စစ်ကိုင်းမြို့၊ ငတက်ပြာသင်္ချိုင်းအနီးမှ စတင်ရရှိ၍ ယခုထူပါရုံကျောက်စာရုံတွင် အမှတ်(၄၈)ဖြစ်သည်။)

“ အိန်ရောက်သင်ကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၆၂၄)ခုနှစ်တွင် အလှူရှင်အိန်ရောက်သင်သည် ကျောင်းအတွက် ထန်းပင်များနှင့် ကျွန်း၊ နွားလှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ချီးပင့်ပါသောသူကား ငါနှင့်ထပ်တူ လူဖြစ်ကာ လူ့စည်းစိမ် နတ်တည်းဖြစ်ကာ နတ်တည်းစည်းစိမ် ခံစားရစေ သတည်း။ မေတ္တေယျဘုရား ဖြစ်လစ်သောအခါ ဘုရား... ဓမ္မစင်္ကြာတရားကြားကာ အကျွတ်ရ၍ နိဗ္ဗာန်မည်သော မသေပြည်ဝင်စေသတည်း။ ရေ မြေ အသခင် မင်းလည်း ရပါစေသတည်း။ ဤငါ့အလှူကို ဖျက်ဆီးသောသူကား စားချင်လျက် မစားရတတ် သောက်ချင်လျက် မသောက်ရတတ် စေသတည်း။ ကမ္ဘာလျှင် လောင်သော အခါလည်း မလောင်ရာ သော ကမ္ဘာတစ်ပါးသို့ လား၍ မြေကြီးအထဲ ငရဲခံစေ ကျက်စေ လေသတည်း။”

(ပုဂံမြို့၊ အိန်ရောက်သင်ကျောင်းမှ စတင်ရရှိ၍ ယခုမန္တလေးမြို့နန်းတွင်း ကျောက်စာရုံတွင် ကျောက်တိုင်အမှတ်(၅၁) ဖြစ်သည်။)

“ စိုးမင်းကြာသခင်လင်ယားကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၆၂၄)ခုနှစ်တွင် အလှူရှင်ဖြစ်သော စိုးမင်းကြာ သခင်လင်ယားတို့သည် တန်တိုင်း၊ ဝှဲ ကျောင်း စာသင်တိုက်များနှင့် ငရပ်ပျက်တစ်ဆောင်း သိမ်၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ၊ တရားပုဂ္ဂိုလ်နှင့် လယ်များ ကျွန်းများကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ဤငါ့ပြုသော ကောင်းမှုအကျိုးဖြင့်ကား လူ့ရွာ နတ်ရွာ သံသရာအရည်ကျင်လည်ရာ လူ့ရွာဖြစ်သည်။ လူ့ထက်အမြတ် မာရ်နတ်မင်း၏ စည်းစိမ်ကိုလျှင် လိုချင်သတည်း။ နတ်ရွာ ဖြစ်လည်း ဟူရရာသော နတ်ရွာတို့ထက် သာယာစွာဟု ဘုရား လောင်းတကာဖြစ်သော် မြတ်မြတ်သော နတ်ရွာ တုသိတာလျှင် ဖြစ်ချင်သတည်း။ လူ့ရွာ နတ်ရွာ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဝိပြုသောကား ဘုရားမြတ်စွာ မေတ္တေယျလက်ထက် အမှိုက်အမှက် ရန်မဲ့အံ့သော အရဟန္တာဖြစ်၍ နှစ်ဆက်မပြန် နိဗ္ဗာန် မည်သော မသေပြည်လျှင် ဝင်ရလေသတည်း။ ဤသို့ငါတို့ပြုသော ကောင်းမှုတို့ကို ငါ့သား ဝါမြေ၊ ဝါဆွေ ဝါဝါ၊ သူတစ်ပါး လည်းကောင်း အလှအယက် အဖျက်အဆီး ဖူးရစ်သော သူတို့ကား မြေကြီးအထဲ အောက်ငရဲ လျှင် ဆင်းငရဲကြီးစွာ ဝေဒနာကို ခံစားစေသတည်း။ အထောက် အပံ့ဆောင်မမြင်၍ အရေးအရံယူသော သူကားငါနှင့် အတူ လူ့စည်းစိမ်ခံစားပါ၍ အဆုံးစွန်ကား နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ ခံစားပါရစေ ကုန်သတည်း။”

(ပုဂံမြို့၊ ဖွားစောရွာတောင်ဘက် ကဋ္ဌန်းအိုကျောင်းမှ စတင်ရရှိ၍ ယခုမန္တလေးနန်းတွင်းကျောက်စာရုံတွင် ကျောက်တိုင်အမှတ်(၁၀၀/က)ဖြစ်သည်။)

www.burmeseclassic.com

“ ငမိုသင်လင်မယားကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၆၂၅)ခုနှစ်တွင် အလှူရှင် ငမိုသင်လင်မယား တို့သည် ငချမ်းသာ၊ ငချမ်းသာသား၊ ငတုံသာ၊ ငပြည့်စတို့ကို ကိုယ်အရပ်တိုင်၍ ဘုရားပြုလုပ်ပြီးလျှင် လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ ဤငါလှူသော အလှူကို ဖျက်ရစ်သော သူကား အဝိစိရေ ကမ္ဘာထဲလျှင် ကျက်စေသတည်း။ ဘုရားဖြစ်ဖြစ် နှစ်ဆက်မဖူးရစေသတည်း။ ငါဖြစ်လေရရာအရပ်၌ကား စည်းစိမ် ချမ်းသာ ကြီးစွာဆွာအဖြစ် ဖြစ်လိုသတည်း။ ဤကျွန်လှူရသော အကျိုးကား မေတ္တာယုဘုရားလောင်း ဘုရားအဖြစ်သရောကာ ဓမ္မစကြာတရားဦးနာ၍ ရဟန္တာအဖြစ်တိုင်ပြီးမှုကား အဆုံးကား နိဗ္ဗာန်ဆုကို ထံရလိုသတည်း။ အောက်ကားအဝိစိ အထက်ကား ဘဝဂ်တိုင် ရစားပါစေသတည်း။ ”

(ပုဂံရှေးဟောင်းသုတေသနပြုတိုက်တွင်ရှိသည်။)

“ မင်းဆွေ ရာဇမဗ္ဗရာဇကဝိကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၆၃၀)ခုနှစ်တွင် မင်းဆရာဓမ္မရာဇကဝိသည် မိမိ ကောင်းမှုဖြစ်သော စေတီပုထိုးကို ကျွန်များ လယ်များ၊ နွားများ စသည်တို့ကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ ငါပြုသော ငါပုထိုး ငါဘုရားကို အရေးအရံယူသော သူကား ငါနှင့်အတူ ရစားပါစေသတည်း။ ငါ့ကျွန်း၊ ငါ့လယ်၊ ငါ့နွားကို အနိုင်အထက် ညှင်းဆဲသောသူကား ဤလူ့ထက်လည်း လူချင်းမတူ အဘုန်းမကြီး အသက်မရည်စေသတည်း။ ဘုရားအဖြစ် ဖြစ်လျှင်လည်း မဖူးရစေသတည်း။ အဝိစိကား အထက် ညှင်းဆဲသောသူကား အောက်ဖြစ်စေ သတည်း။ နှစ်ဆက်လည်းမပါစေသတည်း။ ”

(ပုဂံမြို့၊ မြင်းကပါရွာ၊ ဝုပြောက်ငယ်အနောက်ဘက်ရှိ အုတ်ကျောင်းကြီး၏ ပရဝဏ်အတွင်း အရှေ့မြောက်ထောင့်ရှိ ဝုဘုရားငယ်အမှတ်(၁၁၇၅/၆၉၈) မှရရှိ၍ ယခုပုဂံရှေးဟောင်း သုတေသနပြုတိုက်တွင် ရှိသည်။)

“ သမန္တပတေ့လင်မယားကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၆၃၃)ခုနှစ်တွင် သမန္တပတေ့လင်မယားတို့သည် မိမိ လှူဒါန်းဆောက်လုပ်သော ကျောင်းအတွက် လယ်မြေအမြောက် အများကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

ဤငါလှူသောလယ်ကို ငါ့ဆွေ ငါ့မျိုးတွင်လည်းကောင်း၊ ရဟန်းလည်းကောင်း၊ လှူလည်းကောင်း၊ လှူရစ်နိုင်ထက်မူသော သူကား လှူတွင် အဘုန်းမကြီး အသက်မရှည်စေသတည်း။ မင်းဘေးဒဏ်ကြီးစွာသင့်စေသတည်း။ မီးဘေး၊ ရေ၊ မိုးကြီး၊ ပုဆိန်ဘေး၊ သစ်ကျားလဝံဘေး သမာကု၍မဖြစ်ရာသော အနာဘေး ကြီးစွာစွာသင့်၍ ဘတ်တလက်လျှင် သေစေသတည်း။ သေသော်လည်း အစိစိကျက်စေသတည်း။ ဘုရားဖြစ်ဖြစ်လျှင် မဖူးစေသတည်း။ ဤငါလှူသော ရတနာကို အရေးအရံပူသော ထောက်ပံ့သောသူကား ဤငါပြုသော ငါ့အလှူကောင်းမှု၏ အကျိုး၊ ငါရစ်သောအကျိုးနှင့်ထပ်တူလျှင် ရစေသတည်း။ လှူစည်းစိမ်၊ နတ်စည်းစိမ် ခံစားပြီး၍ အဆုံးကား ပစ္စေကာဗုဒ္ဓါဆု ရဟန္တာဆုရ၍ ဆင်းရဲမဲ့သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာလျှင် ခံစားစေ သတည်း။ ”

(ပုဂံမြို့၊ မင်းနန်းသူရွာ၊ အားမနာကျောင်းတောင်ဘက် အုတ်တိုက်အတွင်း၌ရှိသည်။)

ဘတ်တလက် = ရုတ်တရက်၊ ချက်ခြင်း

“ သူကြွယ်ဥပကုတ်ကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၆၃၆)ခုနှစ်တွင် အလှူရှင် သူကြွယ်ဥပကုတ်သည် လယ်များကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

ဤငါကောင်းမှုကို ချီးပင့်သောသူကား ငါနှင့်ထပ်တူ ရတားပါစေသော် ဖျက်သောသူကား ကိုယ်လက်ပေါက်ပြ အရှင်ငရဲခံစေသတည်း။ ဤမှမနေ သေခံသော်လည်း အစိစိအထဲ ငရဲကြီးလျှင် ကျစေသတည်း။ ”

(စစ်ကိုင်းမြို့၊ မြင်းမူမြို့မြောက်ဘက်၊ ထီးဆောင်းရွာ ဆုတောင်းပြည်ဘုရား၌ရှိသည်။)

“ တရုတ်ဧပြေမင်းကြီး၏ကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၆၃၆)ခုနှစ်တွင် တရုတ်ဧပြေမင်းကြီး၏အမတ်သည် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလိုသောကြောင့် အာမနာမြေအရပ်၌ တန်တိုင်းပြု လုပ်၍ထိုတန်တိုင်းအတွင်း ကုလားသာအိုးနှင့်တူသောစင်္ကြံနှင့် ဂူဘုရား ကြီးလည်းပြုလေသည်။ ဘုရားဟောသော နိကာယ်ငါးပါးထားရန် အတွက် ကျောင်းနှင့် တန်ဆောင်းပြု၍ လယ်များစွာ လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

ဤငါပြုသော ကောင်းမှုအကျိုး ရေမြေဆီလျော် အသင် ဖြစ်ထသော မြတ်သောမင်းကြီး ရစေ၏။ အမတ်တျာစသော

ဗိုလ်ပါခပ်သိမ်း အောက်အစိစိ အထက်တဝက် ထိုအပြင် အတိုင်း မသိသော စင်္ကြံဌာနနေသော သီကြား ဗြဟ္မာ စတုလောကပါလ နတ်မင်းစသော တတောယမမင်း လှစသော သတ္တဝါခပ်သိမ်း ငါ့ကောင်းမှု အကျိုးရစေကုန်၏။ ဤငါ့မူသော ကောင်းမှု အကျိုးဖြင့် နိဗ္ဗာန်မရောက်သော ကြားလူဖြစ်ကာ လူတကာထက် ပြတ်သော ချမ်းသာနတ်ဖြစ်ကာ နတ်တကာ ထက်ပြတ်သော ချမ်းသာကို လို၏။ အဆုံးစွန်ကား အရဟတ္တဂိုလ်မည် သော အကျွတ်တရား ပွင့်လတ်၍ ငြိမ်းသိမ်းစွာသော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ ငါလို၏။ ဤငါလိုသော ကောင်းမှုကို ဘုန်းစာန်ခိုးကြီးသော သဒ္ဓါအင်အား နှင့် ပြည့်စုံ၍ အရေးအရံပူသော သူကား ဤလူတွင် ဖြစ်လေရာ အရပ်၌ အသက်ရှည်အနာနည်း အသံသာသော အဆင် လှသော ဖြစ်၍ အဆုံးကား မိမိလိုဟုတောင်းသော ဆုရသော ဖြစ်၍ ဘုရားပစ္စေကမုဒ္ဒါ တပည့်သား ဝင်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဝင်စေ ကုန်သတည်း။”

(ပုဂံမြို့၊ မင်းနန်သူရွာ၊ ဗလုံးဖြစ်ဘုရားတန်တိုင်းမှစတင်ရရှိ၍ ယခုဘုရားအမှတ်(၃၄၄) မလာဖြစ်ဘုရားအတွင်း၌ ရှိသည်။)

“ စတုရင်္ဂီဗိဇယံသမိဓမ္မာင်ဒြံဓကျာဏ်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၆၄၀)ခုနှစ်တွင် ပုဂံပြည်အရှေ့ရှိ ထိလုကုန်းအရပ် မဟာသမန်းကြီးကျောင်း၌ အလှူရှင် စတုရင်္ဂီဗိဇယံလင်မယားတို့သည် နိဗ္ဗာန်ဆုကိုလိုသောကြောင့် လယ်မြေအမြောက်အမြားနှင့် ကျွန်များကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ ငါ့အလှူကိုချီးပင်ဆောင်မသော သူကား ငါ့အတူလျှင် ရစေသတည်း။ သဗ္ဗသတ္တဝါ ခပ်သိမ်းလည်း ရစားပါစေ၏။ ငါ့အလှူကို ဖျက်ဆီးသောသူကား သိဒ္ဓါးစသောငရဲကြီး(၈)ထပ်၌ ကျက်စေ၏။ ကမ္ဘာလျှင်လောင်သော်လည်း မလောင်ရာသော စင်္ကြံဌာနရှိသော ငရဲကြီး(၈)ထပ်သို့ ကျက်စေလေ၏။ ငရဲသစ်ငုတ်ဖြစ်စေ၏။ ငါ့အလှူ အကျိုးဖြင့်ကား သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကိုရသော ဘုရားဖြစ်ချင်၏။ ”

(ပုဂံမြို့၊ မင်းနန်သူရွာမြောက်ဘက် ထိလုကုန်းဘုရားခေါ် (မောင်ရုံးဂူ) ဘုရားအမှတ်(၃၀၉)၌ ရှိသည်။)

“ သိခင်မဟာမိတိတိလောကရင်သိကျောက်စာ ”

အလှူရှင် သိခင်မဟာမိ တိလောကရင်သိသည် သက္ကရာဇ် (၆၄၁)ခုတွင် ကျွန်ုပ်တို့ကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“အရေးအရယူသော လူ၊ ရဟန်းတို့ကား ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓိ အရဟန္တာဆု ရစေကုန်သတည်း။ အညှင်းအဆဲမှုသော လူ၊ ရဟန်းတို့ကား အယင်တို့ကအောက် မြေကမ္ဘာက အထက် ဖြစ်စေသတည်း။ အထက်ကား ဘဝင်တိုင်အောင် အောက်ကား အဝီစိတိုင်အောင် အကျိုးရစားပါစေသတည်း။”

(ရွှေဘိုခရိုင်၊ မြင်စည်ရွာ၊ အရှေ့ကျောင်းမြောက်ဘက်မှ စတင်ရရှိ၍ ယခုမန္တလေးမြို့၊ နန်းတွင်းကျောက်စာရုံတွင် အမှတ်(၃၀၁)ဖြစ်သည်။)

“ သတင်းသည်အပယ်ခယ်ကျောက်စာ ”

အလှူရှင်သတင်းသည်အပယ်ခယ်သည် သက္ကရာဇ်(၆၄၅)ခုတွင် ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုသဒ္ဓါ၊ ကြည်ညိုစွာသော နှလုံးဖြင့် သဗ္ဗသတ္တဝါ လူ့ခတ်သိမ်းတို့ကို မိမိပြုသောကောင်းမှုအဖို့ကို ခွဲဝေပေး၍ သွှေဆင်းတု(၃)ဆူနှင့် သားစဉ်မြေဆက် ဘုရားအား အလုပ်ကျွေးပြုရန် ကျွန်ုပ်တို့ကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ဤကောင်းမှုတော် အနုဟေဒနာပုပါသော ဆောင်မပြင် ပါသော အစဉ်(၇)ဆက် အရေးအရာပုပုပါသောသူကား ဝါနှင့်အတူ ရစေသတည်း။ ငါ့ကောင်းမှုကို နိုင်ထက်ဖျက်စီးသောသူကား ဘုန်းမကြီး အသက်မရည်စေ။ မြေကအထက် အယင်ကအောက် ကမ္ဘာအထက် ငရဲကြီးနှစ်ဆင့်မပေါ် ခံစေသတည်း။ ဘုရားဖြစ်ဖြစ် မဖူးစေသတည်း။”

(မန္တလေးမြို့၊ နန်းတွင်းကျောက်စာရုံတွင် အမှတ်(၇၄/က)ဖြစ်သည်။)

“ မင်းအိမ်ကြီးကျောက်စာ ”

အလှူရှင်မင်းကြီးအိမ်သည် သက္ကရာဇ်(၆၄၆)ခုတွင် မိမိ၏ ကောင်းမှုဖြစ်သော ကျောင်း၌ လယ်များ၊ ကျွန်းများကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

ဤငါပြုသော ကောင်းမှုအကျိုးဖြင့် ယောက်ျားဖြစ်၍ သုံးလူဆရာဘုရားသခင် သာသနာကို နှိုးပင့်လျက်လျှင် လိုသော ဆုကိုရခြင်းသတည်း။ ဤကောင်းမှုကို ဖျက်ဆီးလုယက် စားသော သူကား လူတွင်လျှင်လည်း အနာများသော ဆင်းရဲကြီးသော အသက်တိုသကစသော အန္တရာယ်ရောက်စေသတည်း။ သေသော်လည်း သရေပစ္စရာကစေသော ညောင်ဦးတိုင်အောင် ရှိသော မြေပုံအလုံးအတိုင်း အကမ္ဘာဘာလျှင် ဘုရားဖြစ်သော ဒေဝဒတ်ခံခြင်းထက် အစတစ်ရာ အတစ်ထောင် အစတစ်သောင်းကို စောင်းပြန်မအားမှ၍ အဝီစိငရဲလျှင် ဖြစ်စေ သတည်း။ ဤငါလှူသောကောင်းမှုကို မိုးနှောင်းသံထင် ဘုန်းတန်ခိုးအင်အားနှင့် ပြည့်စုံသော သူမြတ်တို့သည် အရေး အရာယူပေးသောသူကား ဤလူတွင်လည်း အနာမရှိသောဖြစ်၍ အသက်ရှည်စွာ နေရစေသတည်း။ ဆင်းရဲပုံမှ၍ စည်းစိမ်ပါရ စေသတည်း။ အတည်သောတရားဖြစ်သော်လည်း သံသရာတွင် ကျင်လည်ရာကား ဆင်းရဲပုံမှသိမှ၍ လူ့စည်းစိမ် နတ်စည်းစိမ် ခံစားရပြီးမှ အဆုံးကား လိုသောဆုရ၍ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာအား ရောက်စေကုန်သတည်း။

(ပုဂံမြို့ မင်းနန်းသူရွာ၊ လေးမျက်နှာဘုရားကျောက်စာတံတွင် အမှတ်(၁၀)ဖြစ်သည်။)

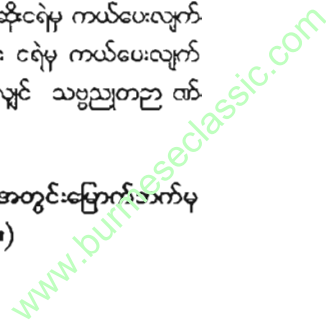
“ သီခင်ရာဇသုန္ဒနှင့်အမိပွားစောကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ် (၆၅၃၊ ၅၅၄၊ ၆၅၅)ခုတွင် အလှူရှင် သီခင်ရာဇသုန္ဒနှင့် အမိပွားစော ကျွတ်မင်းကြီး၏မြေသည် ဖခင်ကျောင်း၌ ရတနာသုံးပါး သာသနာငါးထောင်တည်ရန်အတွက် လယ်မြေများ၊ ကျွန်းများ၊ နွားများကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“သာသနာငါးထောင်လျှင် တည်ရစ်စေအံ့ဟုလှူခဲ့သော ဤကောင်းမှုကို အရေးအရာယူပါသော သူတော်တို့ကား ငါ၏ ကောင်းမှုအကျိုးဖြင့်လျှင် ညောင်ဦးစသော သီရိပစ္စယာ မြေပုံလုံးမျှ ဖြစ်ထသော ဘုရားသီခင်တို့၏ တင့်တယ်ခြင်းကို ကြီးစွာစွာသော စည်းစိမ်ဖြင့် ဖူးမြင်ရစေသတည်း။ ဖျက်ဆီးသော သူကား ထိုမျှလည်းကောင်းသော ဘုရားတို့ကို ဖျားရဟူ၍ နိယတ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိခံခြင်းလျှင် ခံရစေသတည်း။ ငါလည်း ဤကောင်းမှု အကျိုးဖြစ်လျှင် ကြီးစွာစွာသော စည်းစိမ်တို့လျှင် စေစေဖြစ်လျက် ရောင်ဆင်းလှစွာ၊ သီတင်းရုံစွာ၊ သဒ္ဓါစွာ ဖြစ်ရရာလေ တတိသရဉာဏ် ပညာနှင့် ပြည့်စုံလို မေတ္တယျဘုရားသခင် လက်ထက်၌လျှင် အဿတိသဒါနိမည်သော အလှူကြီးကို ပေးရလို၏။ အဆုံးစွန်သောကို သံသရာဆိုငရဲမှ ကယ်ပေးလျက် လူ နတ်ခတ်သိမ်းသောကို သံသရာဆို ငရဲမှ ကယ်ပေးလျက် နိဗ္ဗာန်ပြည်ကြီးသို့ ပင့်ဆောင်ပေးကုန်လျှင် သဗ္ဗညုတဉာဏ် ဘုရားဆုလျှင် ပြည့်စုံချင်၏။”

(ပုဂံမြို့ မင်းနန်းသူရွာ၊ စောလှဝန်ဘုရားအတွင်းမြောက်ဘက်မှ ကျောက်စာဖြစ်သည်။)

“ သူကြွယ်ဝကြွယ်ဝသင်ကျောက်စာ ”

အလှူရှင် သူကြွယ်ဝကြွယ်ဝသည် သက္ကရာဇ်(၆၆၅)ခုတွင် မိမိကောင်းမှုဖြစ်သော ဘုရား၊ ကျောင်းအတွက် လယ်မြေများကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ ဤအလှူကို ချီးပင့်သော နှစ်လိုပီသော ဆောင်မခြင် သော သူကား အတူရစားပါစေသည်။ ဖျက်ဆီးသော သူကား မြေကြီးကားအထက် အရင်ကအောက် ဖြစ်စေသည်။ လူအဖြစ်နှစ်ဖန် မမြန်မဖြစ် အစီစီဝရဲလျှင် ကျက်စေသည်။ အကျိုးကား ဗြဟ္မာခပင်းရပါစေသည်။ ”

(မန္တလေးမြို့၊ နန်းတွင်းကျောက်စာရုံတွင် အမှတ်(၆၈)ဖြစ်သည်။)

“ သီခင်ကုန်ကမ္ဘီကျောက်စာ ”

အလှူရှင် သီခင်ကုန်ကမ္ဘီသည် သက္ကရာဇ်(၆၅၆)ခုတွင် မိမိကောင်းမှုဖြစ်သော ဘုရားကို အလုပ်အကျွေးပြုရန်စေရန်အတွက် ကျွန်များကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ ဤငါပြုသောကောင်းမှုကို ဖျက်သောသူကား အပြစ် ဆယ်ပါးတွင် တစ်ပါးပါးရောက်စေသည်။ မြေကမ္ဘာအထက် အရင်ဖျက်သော သူကား ကမ္ဘာအထဲလျှင် ကျက်စေသည်။ ဘုရားအဖြစ်ဖြစ် မဖူးစေသည်။ လူနှစ်ဆက်လျှင် မဖြစ်စေ သတည်း။ ”

(မန္တလေးမြို့၊ နန်းတွင်းကျောက်စာရုံ ကျောက်စာတိုင်အမှတ်(၇၂)ဖြစ်သည်။)

“ စစ်သူကြီးလက်ဝဲအမတ်ကြီးကျောက်စာ ”

အလှူရှင် စစ်သူကြီးလက်ဝဲအမတ်ကြီးသည် သက္ကရာဇ်(၆၆၈) ခုတွင် မိမိပြုသော ဘုရားအတွက် လယ်မြေများကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

အကြင်ငါသည် မြေလှူရသောအကျိုးကား ဆင်ဖြူသင်္ဃာ မင်း၏ဝသော အမိဖုရား မောင်းမခပ်သိမ်းသာ၏ဝသော အမတ်တရားခပ်သိမ်းလျှင် ရစားစေသတည်း။ အောက်ကအဝိစိ အထက်ဘဝင်တိုင်အောင်ရှိသော သတ္တဝါခပ်သိမ်းရစားစေကုန် သတည်း။ ငါလှူသော ဤမြေကို ဖျက်ဆီးရင်သော အကြင်သူတို့ သည်ကား မြေပုံလုံးဖျက်ကြဲမက အဝိစိငရဲခဲစေ သတည်း။ အတိုင်းမသိသော ကမ္ဘာကြီးထက် အဖြစ်အကုဋေ လျှင် ကျင်လည်သော်လည်း ဤမြေကအထက် ငါလှူသော ဘုရား သင်ပုတ် လယ် ဖျက်ဆီးရင်သောသူတို့ကား မြေကြီးထဲ ငရဲနစ်စေသတည်း။ အကမ္ဘာဘာထက်ဘုရားဖြစ်တည်း မဖူးစေ သတည်း။ ဘုရားချွတ်သော မကျွတ်စေသတည်း။ ငါလှူထသော ဤမြေကို ငါလျှင်မရှိသော်လည်း ချီးပင်ရစ်သော အရေးအရံ ယူရစ်သော အနန္တမောဒနာခေါ်ပါသော ကြည်ညိုပါသော သူတို့သည်ကား ငါနှင့်ထပ်တူ ရစားစေသတည်း။ ဘုန်းကြီးစေ သတည်း။ လို၍တောင်းသော ဆုတောင်းပြည်စုံစေ သတည်း။ အကြင်ငါသည် ဤမြေလှူရသော အကျိုးကား နိဗ္ဗာန်ဆုသည် မရောက်သရွေ့ကား လူ့စည်းစိမ် နတ်စည်းစိမ် မပိတ်ပင်လို့၊ ခင်းရဲသောအဖြစ် ယုတ်မာသောအဖြစ် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အမြင်မှားသော

အဖြစ်တို့ကို ဖျက်ပျက်ပြင်သည်ကိုထားဘိ၍ နားမူလျှင် မကြာမီ အဆုံးစွန်ကား သဗ္ဗညုဘုရားဆုလျှင် တိုင်လိုသတည်း။”

(ကျောက်ဆည်မြို့ အနောက်တောင်(၄)မိုင်ခန့်ရှိသော သာဓိန္ဒြတောင် ရွှေဘုံသာဘုရားမှ စတင်ရရှိ၍ ယခုကျောက်ဆည်ကျောက်စာရုံအမှတ်(၁၀)ဖြစ်သည်။)

“ စစ်သူကြီးတုရင်ကပိကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၆၇၀)ခုတွင် အလှူရှင် ဖစ်သူကြီးတုရင်ကပိနှင့် အဖဖြစ်သူတို့သည် ဘုရားကျောင်းအတွက် မြေအမြောက်အမြား လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ငါပြုသောကောင်းမှုကို ချီးပင့်ပါသောသူကား ငါနှင့်အတူ ရတားပါစေသတည်း။ လှူဖြစ်လည်း လှူ၏စည်းစိမ် နတ်ဖြစ်လည်း နတ်၏စည်းစိမ် မပိတ်မပင် ရတားပါစေသတည်း။ ငါ၏ကောင်းမှုကို ဖျက်သောသူကား ဝါဂွမ်းတစ်လှည်းကိုဖုတ်သော အကြွင်းမရ သကဲ့သို့ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ လှူဖြစ်သော်လည်း လှူကောင်းမဖြစ် အနအဝဲဖြစ်၍မစားရတတ် မဝတ်ရတတ် မသောက်ရတတ် လူဆင်းရဲ လှူငြိတ္တာလျှင် ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ လူအဖြစ်မှ သေခဲ့သော်လည်း ငရဲသစ်ငုတ်လျှင် ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဘုရားဒကာလာ၍ ချွတ်လည်း မကျွတ်အပ်သည့် ငရဲသတ္တဝါလျှင် ဖြစ်စေကုန် သတည်း။”

(မြင်းပျံမြို့ အနောက်မြောက် (၁၆)မိုင်အကွာ ပဒတ်ထိုင်ရွာ ရွှေစည်းခုံဘုရား၌ရှိသည်။)

“ သူကြွယ်မငယ်သင်မယားကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၆၇၃)ခုတွင် သူကြွယ်မငယ်သင်မယားသည် ကျောင်းအတွက် ကျွန်တစ်ကျိပ်တစ်ယောက်၊ လယ်(၆)ပယ် လှူဒါန်း ခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ဤငါ့အလှူကို ဖျက်ရစ်သောသူကား ဘုန်းမကြီး အသက်မရှည်စေတည်း။ အပီစီငရဲလျှင် ကျက်စေသတည်း။ အကမ္ဘာဘာလျှင် ဘုရားမပူးစေသတည်း။ ဘုရားဖြစ်၏ဟူသည် နာမူလျှင်မကြားစေသတည်း။ ဤငါ့ပြုသောကောင်းမှုကို ချီးပင့် ပါသောသူကား ငါနှင့်ထပ်တူ အကျိုးရတားပါစေသတည်း။ ငါပြုသောကောင်းမှုအကျိုးကား အထက်ကားဘဝတိုင်အောင် အောက်ကားအပီစီ(၁၀) ဖီလားကား အနန္တဝင်္ဂဉာတိုင်အောင် နေသော လူနတ်တကာ ငါနှင့်အတူ အကျိုးရစေသတည်း။”

(ကျောက်ဆည်ခရိုင်၊ စဉ့်ကိုင်မြို့နယ်၊ ဝေရဲရွာအရှေ့ ရွှေတလီကျောင်းအနောက်မြောက် တစ်ဖာခန့်အကွာ ဘုရားကုန်းဘုရား၌ ရှိသည်။)

“ ဆုံသည်အိမ်ကန်တူကျောင်းကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၆၇၇)ခုတွင် အလှူရှင် ဆုံသည်အိမ်ကန်တူသည် မိမိကျောင်း၌ ကျွန်များနှင့်ယာတစ်ခင်းကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ ဤငါလှူသောကောင်းမှုကို မှောင်ဖျက်ဆီးသောသူတို့ကား ငရဲကြီး(၈)ထပ် ငရဲငယ်(၁၂၈)ထပ်သော အရပ်၌လျှင် ကျွက်စေ သတည်း။ ဤငါ့ကောင်းမှုကို မြတ်နိုးပါသော သူတို့ကား မေတ္တာယုဒျာရာသခင်၌လျှင် အကျွတ်တရားရစေကုန်သတည်း။ ”

(မုံရွာခရိုင်၊ ချောင်းဦးမြို့နယ်အနိမ် ရွှေဂူဘုရား မဟာဒါန်တိုက်မှ စတင်ရရှိ၍ ယခုမန္တလေးမြို့နန်းတွင်းကျောက်စာရုံတွင် အမှတ်(၉၁)ဖြစ်သည်။)

“ ကျောင်းသည်ပြည့်ညီလင်မယားကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၆၇၇)ခုတွင် အလှူရှင်ကျောင်းသည်ပြည့်ညီ လင်မယားတို့သည် စတုရင်ကပိုကို ပန်သောမြေနှင့် အဝတ်အစား များကို ၎င်းကျောင်းသည် ပြည့်ညီလင်မယားတို့သည် နိဗ္ဗာန်ဆုကို လို၍ ဓမ္မသာလာနှင့် သိမ်၊ ကျွန်း၊ လယ်တို့ကို လှူတော်မူခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ ဤကောင်းမှုကိုဖျက်သောသူတို့ကား ပုညာန်နတ်ရိတ်ငရဲ ခံစေသတည်း။ ချိုးပင့်ပါသောသူတို့တကား ငါတို့နှင့်အတူ ရတးပါစေသတည်း။ သဗ္ဗသတ္တဝါ၊ လူနတ်တကာအားလုံး ရတးပါစေသတည်း။ ”

(မုံရွာခရိုင်၊ ချောင်းဦးမြို့နယ်အမြင့် တန်ဆောင်းရွာအနီး ဝေနန်ကုန်း၌ ရှိသည်။)

“ မဟာအနာထပိန်သူဋ္ဌေးကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၅၆၉၊ ၆၀၂)ခုတွင် အလှူရှင်မဟာအနာထပိန် သူဋ္ဌေးသည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါးကို ရည်ရွယ်၍ ကျောင်း၌ ကျွန်အမြောက်အများကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ဤငါ့လှူသောကိုဖျက်ရစ်သူကား အထူးအယုတ်နာနာသိမ်း အမြတ်လေးသောင်းရှိသော မြေဧကအထက် အယင်ကအောက် ခံရစ်စေသတည်း။ ဘုရားအဖြစ်ဖြစ်လည်း မပူးစေသတည်း။”

(မကွေးမြို့နယ်၊ မြင်ကွန်းကျေးရွာ၊ သိမ်ဘုရား၏ အပြင်ဘက်၌ရှိသည်။)

“ မိပုရားအိုမိပြည့်သင်ကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၆၈၃)ခုတွင် စည်သူမင်းကြီး၏မယား မိပုရား အိုမိပြည့်သင်သည် တူရင်းတောင်၌ကုပြု၍ မြေများ၊ ထန်းပင်များကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ငါ့အလှူကိုဖျက်သော စီးသောသူကား လူကံလက်ထက် ချမ်းသာမရစေသတည်း။ ဒေဝဒတ်ခံခြင်း ဆောင်းပြန်မအား ခံစေသတည်း။ ပျက်စီးပြုန်းတီးစေသတည်း။ စားခြင်လျက် သောက်ခြင်လျက် ရှိစေသတည်း။ ငါ့ကောင်းမှုကို ချိုးပင်ပါသော သူတော်တို့ကား ငါနှင့်ထပ်တူ ရစားပါစေသတည်း။”

(ပုဂံတူရင်းတောင် ကျောက်စာရုံအတွင်း ကျောက်စာတိုင် အမှတ်(၃)ဖြစ်သည်။)

“ ရတနသင်္ကြံမယားကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၆၈၈)တွင် ရတနသင်္ကြံမယားသည် လယ်နှင့်ကျွန်များကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ဤကောင်းမှုကို အရေးအရယူပါသော မင်းကြီးစသော မိဖုရားသက်တော်ရှည်အမတ်တို့ကား ငါနှင့်အတူ ရတားပါစေသတည်း။ ဤငါ့ကောင်းမှုကို ဖျက်ရစ်သောသူကား ဘုရားမေတ္တေယျ မဖူးစေသတည်း။ အဝီစိအထဲငရဲနစ်စေသတည်း။ အကမ္ဘာဘာပြိတ္တာကြီးလျှင် ဖြစ်စေသတည်း။”

(ကျောက်ဆည်မြို့၊ သန်ရွာ၊ ငပြောင်ဆည်ထိပ်၌ရှိပြီး ယခုဂူနှင့်ရှိသည်။)

“ ဗုဒ္ဓသီခါစသောသူတို့ကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၆၆၀/၆၆၁)ခုတွင် စေတီကျောင်းအတွက်အလှူရှင် ဗုဒ္ဓသီခါနှင့် ဗုဒ္ဓသျှစ်တရာတို့သည် လယ်မြေအမြောက်အများကို ကျောင်းအတွက် လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ဤပြုသောကောင်းမှုကို ဖျက်ဆီးသောသူကားအဖြစ်သံသရာကျင်လည်ရရာ လူဖြစ်သော်လည်း လူပြိတ္တာလျှင် ဖြစ်စေသတည်း။ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော်လည်း ပြိတ္တာအဖြစ် ဖြစ်စေသတည်း။ မြေကြီးအထဲ ငရဲအဝီစိ ပျက်စေသတည်း။ ငါပြုသောကောင်းမှုကို အရေးအရယူပါ၍ ချီးပင့်ပါသောသူကား ဖြစ်လေရရာ စည်းစိမ်ချမ်းသာကြီးစွာစွာလျှင် ဖြစ်စေသတည်း။ ငါနှင့်အတူတကွ ရတားပါစေသတည်း။”

(မြင်းပူမြို့နယ်၊ အလွကပ္ပရွာ၊ ရွှေဂူဘုရားအရှေ့ဘက် ကုန်းပြင်၌ရှိသည်။)

“ ခင်မွန်တောကျောင်းကျောက်စာ ”

သက္ကရာဇ်(၆၇၇)ခုတွင် အလှူရှင်သည် မိမိပြုသောစေတီ၌ ကျွန်သုံးယောက်ကို အလုပ်အကြွေးအဖြစ် လှူခဲ့သည်။

ဆုတောင်းစာနှင့်ကျိန်စာ ...

“ ဤငါအလှူကို မိုးနှောင်းသံထင်ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော သဒ္ဓါအင်အားနှင့်ပြည့်စုံသော သူတော်သူမြတ်တို့ လည်းကောင်း ငါ့ဆွေ ငါ့မျိုးတို့သည်... ”

အရေးအရံယူ၍ပေးသော သူတော်တို့သည်ကား ဤလူတွင်လည်း အနာမဖြစ်၍ ဘေးအန္တရာယ်စသော သတရုဗ်သိမ်းပျောက်၍ နှလုံးချွန်သောတို့ချွန်သောဖြစ်၍ စည်စိမ် ချွန်သောနတ်ကွလျှင် ဖြစ်လေ့ရှိတည်း။ အတည်ခံသော တရားဖြစ်ခဲ့သော်လည်း လူစည်းစိမ် နတ်စည်းစိမ် ခံစားပြီးသော အဆုံးစွန်ကား နိဗ္ဗာန်ဆုအား ရောက်ရစေ ကုန်သတည်း။ ဤငါလှူခဲ့သော အလှူကို ဖျက်ဆီးလုယက်စားသော သူတို့သည်ကား ဤလူတွင် အနာများသော ဆင်းရဲကြီးသော အသက်တိုသော ဘေးအန္တရာယ်စသော သတရုဗ်သိမ်းပျောက်စေ သတည်း။ သေသော်လည်း ခင်မွန်စသော ကွဲမစားတိုင်အောင် မြေပုံလုံးအတိုင်း အကန္တာဘာလျှင် ဘုရားဖြစ်သော ဒေဝဒတ် ခံခြင်းထက် အဆတစ်ရာ အဆတစ်ထောင် အဆတစ်သောင်းကို မစောင်းမပြန်ရောက်မှု၍ အဝီစိအထဲလျှင် ကျက်စေသတည်း။ ဤငါလှူသောအကျိုးကား ဘုရားအဖြစ်ဖြစ်ကို မချွတ်လျှင် ဖူးမြင်ရ၍ လူစည်းစိမ် နတ်စည်းစိမ်... နိဗ္ဗာန်ဆုလျှင်သတည်း။ ”

(ပုံရွာခရိုင်ချောင်းဦးမြို့နယ်ခင်မွန်ရွာအရှေ့တောင် တောကျောင်းဘုရားအရှေ့တောင်ဘက်တွင်ရှိသည်။)

သတရု = ရန်ဘေးဒုက္ခ

ဤလူတွင်လည်း အနာမဖြစ်၍ ဘေးအန္တရာယ်စသော သတရုဗ်သိမ်းပျောက်၍ နှလုံးချွန်သောတို့ချွန်သောဖြစ်၍ စည်စိမ် ချွန်သောနတ်ကွလျှင် ဖြစ်လေ့ရှိတည်း။ အတည်ခံသော တရားဖြစ်ခဲ့သော်လည်း လူစည်းစိမ် နတ်စည်းစိမ် ခံစားပြီးသော အဆုံးစွန်ကား နိဗ္ဗာန်ဆုအား ရောက်ရစေ ကုန်သတည်း။ ဤငါလှူခဲ့သော အလှူကို ဖျက်ဆီးလုယက်စားသော သူတို့သည်ကား ဤလူတွင် အနာများသော ဆင်းရဲကြီးသော အသက်တိုသော ဘေးအန္တရာယ်စသော သတရုဗ်သိမ်းပျောက်စေ သတည်း။ သေသော်လည်း ခင်မွန်စသော ကွဲမစားတိုင်အောင် မြေပုံလုံးအတိုင်း အကန္တာဘာလျှင် ဘုရားဖြစ်သော ဒေဝဒတ် ခံခြင်းထက် အဆတစ်ရာ အဆတစ်ထောင် အဆတစ်သောင်းကို မစောင်းမပြန်ရောက်မှု၍ အဝီစိအထဲလျှင် ကျက်စေသတည်း။ ဤငါလှူသောအကျိုးကား ဘုရားအဖြစ်ဖြစ်ကို မချွတ်လျှင် ဖူးမြင်ရ၍ လူစည်းစိမ် နတ်စည်းစိမ်... နိဗ္ဗာန်ဆုလျှင်သတည်း။ ”

ကျောင်းသည်ပြည်ပကျောက်စာ

“ ကိုးကားကျမ်းစာရင်း ”

ငြိမ်းမောင် ဦး ။ ရှေးဟောင်းမြန်မာကျောက်စာများ (ပထမတွဲ)

ငြိမ်းမောင် ဦး ။ ရှေးဟောင်းမြန်မာကျောက်စာများ (ဒုတိယတွဲ)

ငြိမ်းမောင် ဦး ။ ရှေးဟောင်းမြန်မာကျောက်စာများ (တတိယတွဲ)

